

Vogelleven in de Wieringermeer. Het leven hier in den Polder gaat zijn gewonen gang, dit jaar nog, en alles is klaar voor landbouw- of graslandbedrijf, ook de bebossing zal dit jaar voor 't grootste gedeelte wel klaar komen.

Opmerkelijk lang bleven hier van 't voorjaar de bonte kraaien, deze hebben heel wat kwaad gesticht in 't jachtveld.

Doordat al de greppels en tochten en slooten waren opgeschoond, was er v.n.l. in sectie H geen beschutting te vinden, zoodat men vaak kon zien aan de vogels waar een haas zijn jongen had of bezig was ze op de wereld te brengen; in een wijden kring stonden die zwartrokken er omheen, en de haas sprong van rechts naar links rond om ze te verjagen, maar de een na de ander zag ze in de vogelbekken verdwijnen. Dagenlang hebben de jachtopzieners door den polder gefietst om met geweerschoten de haasjes te beschermen en de vogels te verjagen.

De eerste broedende vogel, welke ik hier aantrof, was de velduil, welke dit jaar (1936) in groote getalen hier gebroed hebben, de eerste vond ik begin April en de laatste 20 December met 3 eieren en 4 jongen.

Bij de „Radboudhoeve” werd een uil van 't voorjaar de rechtervleugel afgemaaid, doch den geheelen zomer en herfst kon men hem in 't veld nog aantreffen; vliegen kon hij niet, hoewel hij 't nog steeds probeerde.

Wilde eenden broedden hier in grooten getale, de scholekster ook door den heelen polder. Kemphanen vooral in 't noorden. Tureluur dito. Kluten meer dan vorig jaar. Grutto's: daarvan liet men mij eieren zien, gevonden dicht bij 't Amstelmeer. Waterhoen, dodaars, meerkoet, fuut door den geheelen polder. De kapmeeuw en 't vischdiefje broedden weer in Sectie C, hoewel deze kolonie ieder jaar kleiner wordt. Ook broedden er meeuwen in 't Noordoosten. De merel broedt algemeen, de lijster alleen in 't Noorden. Opmerkelijk groot was 't aantal tapuiten. 't Aantal kwikstaarten en piepers wordt elk jaar nog grooter. Kuif en veldkwik algemeen. Rietgorzen en rietzangers sporadisch, evenzoo karekieten. Fuut met jongen zag ik in een tocht ten Oosten van Sloodorp. Dit was dit jaar een pracht broedplaats. Ontelbare nesten van pluvieren, bontbek scholeksters, kluten, vischdiefjes, tureluurs lagen verspreid over eenige kavels braakland. Hier waren weer den geheelen zomer eenige lepelaars, geregeld zag men er troepjes van 6 à 7 bij elkaar, wel heb ik nog eenige Zondagmorgens gezocht naar een nest, de Heer Hazeloop eveneens, doch zonder resultaat. Later werd me verteld, dat iemand een nest met drie groote witte eieren daar uitgehaald heeft, doch dit heb ik niet kunnen bevestigd krijgen ('t eieren rapen is door de Directie verboden op straf van op staanden voet ontslag.)

Dicht bij 't Amstelmeer is 't z.g.n. „Klutengat”, dit is een verbreding in 't kanaal Sloodorp, de Haukes, een prachtig vogeloord, hier ziet men ook veel Kemphanen.

De stormwind bracht in December nog een Jan van Gent in de Wieringermeer; doodop was de vogel door een arbeider gevangen. „Hotel Smit” werd eigenaar.

Vogelbescherming is toch een mooi werk, eenigen tijd geleden kwam een boer bij me (een van de nieuwe pachters) met de vraag, hoe hij 't best de uilen uit zijn schuur kon vangen, liefst levend. Ik heb den man overreed ze rustig te laten geworden en op te letten of hij als er uilen waren ook musschen in de schuur had. Later vertelde hij mij, dat ik goed had gezien; sinds de uilen bij hem logeerden waren de musschen verdwenen, nu wil hij een nestkast maken boven in de schuur om steenuiltjes te lokken. „Nou Geurkink”, sprak mijnheer Vergouwe, H. d. S. alhier dezen zomer, „ik ben bezig om van alle jongens vogelbeschermers te maken”. Of 't gelukt is: o ontgoocheling. Dezer dagen vroor 't hard, 't kanaal zat dicht, behalve voor mijn woning, hier was een groot windgat (wak), dit zat vol eenden, futen, kleine fuut, koeten enz., vooral de koeten hadden 't zwaar te verantwoorden, door de koude bevangen lieten ze zich heel gemakkelijk door de kwajongens pakken, welke ze dan verder op alle mogelijke wijze doodmartelen. Toen ik dit zag, joeg ik ze weg, maar een half uur later moest ik er om lachen, de hedendaagsche jeugd is nog net als wij vroeger, want mijn dochtertje van 9 jaar kwam thuis huilen, de jongens hadden haar geslagen, omdat haar vader hun bij 't kanaal weggejaagd had, met de verzekering er bij, dat wanneer ze 't tegen den meester vertelde ze er nog wat bij kreeg. Gelukkig is 't weer dooi, de vogels zijn weer uit de ellende.

Torenvalken broedden bij voorkeur op graanschelven, ook hebben ze den toren van Middenmeer in beslag genomen.

Dit jaar vond ik bij 't aardappelrooien een pop van een doodshoofdv�inder in mijn tuin. Mieren heb ik nog niet gevonden.

Middenmeer, Februari '37.

H. J. GEURKINK.

Grimbert, de das. Bij het doorbladeren van de jongste jaargangen van D.L.N. vond ik herhaaldelijk opmerkingen over de das, speciaal over het voorkomen. In aansluiting hierop kan ik u mededeelen, dat de das in Oost-Brabant niet zeldzaam is. In de eerste plaats komen twee kolonies op de St. Jansberg (afgesloten gedeelte) voor, vlak bij de onderste vijver. Toen wij daar in Juli j.l. met een aantal N.J.N.-ers rondgeleid werden door den eigenaar, de heer Baron